Expremiér Čarnogurský: Vojna na Ukrajine sa zostruje a rozširuje

- CZ24 News | 10. října 2022

SLOVENSKO/UKRAJINA: V roku 2019 USA začali stavať v Očakove, neďaleko Odessy svoju vojenskú základňu. Nezáleží na jej formálnom označení. Stavali ju Američania, podľa amerických parametrov, pre svoje zbrane. Po dokončení, z Očakova mohli americké jadrové rakety dosiahnuť Moskvu za 7-8 minút. Základňu stavali napriek tomu, že Ukrajina nebola v NATO. Nebola v NATO pre nesúhlas dôležitých európskych krajín, naposledy Nemecka a Francúzska. Keby sa USA podarilo dokončiť Očakovo, mohli by začať stavať na Ukrajine ďalšie základne – ohrozujúce Rusko. Pokým nezaznie uspokojivé vysvetlenie výstavby Očakova, nepovažujem za potrebné zaoberať sa s kritikou ruského postupu na Ukrajine.

Výbuchy v Baltskom mori

Po dne Baltského mora vedú dve línie plynovodu z Ruska do Nemecka. Obe boli teraz nefunkčné pre technickú nespoluprácu Nemecka (pod americkým nátlakom). Obe mali kapacitu dopravovať plyn z Ruska do Nemecka bez možnosti prerušenia tretím štátom (Ukrajina, Poľsko). Obe mohli dopravovať do Európy lacnejší ruský plyn pre európske domácnosti a priemysel. Spojenie ruského plynu (a ďalších surovín) a európskeho priemyslu – a postupne aj politické priblíženie – by vytvorilo najsilnejší geopolitický celok na zemeguli. Henry Kissinger píše v knihe Diplomacia, že také spojenie by urobilo zo Spojených štátov malý ostrov pred veľkou pevninskou masou Eurázie (kapitola 31). Súčasný, často citovaný americký geopolitik George Friedman označuje také spojenie za najväčšie nebezpečenstvo pre USA. Plynovod na dne Baltského mora by mohol predstavovať začiatok budovania nového celku.

Vojna na Ukrajine poskytla vhodnú kulisu pre zničenie plynovodu. 27. septembra pod oboma vetvami plynovodu došlo k výbuchom. Výbuchy úplne zničili Severný potok 1, dodatočne vyšlo najavo, že Severnému potoku 2 zostalo funkčné jedno potrubie (z dvoch). K zničeniu sa nikto nehlási, ale všetky indície ukazujú na USA, prípadne Veľkú Britániu. Prezident Biden povedal začiatkom februára t. r. že ak Rusko zaútočí na Ukrajinu, plynovod Severný potok sa stane nefunkčným. Na otázku novinárky, ako to chce dosiahnuť, keď plynovod kontroluje Nemecko, Biden odpovedal nepriamo, že sľubuje splnenie svojich slov. Začiatkom októbra americký minister zahraničných vecí Antony Blinken povedal, že poškodenie plynovodu dáva príležitosť na úplné odpútanie sa od ruského zemného plynu. Potrubie bolo tak zabezpečené, že poškodiť ho mohol len štát, nie neštátna teroristická organizácia. K poškodeniu plynovodu došlo v územných vodách Švédska a Dánska. Švédsko zriadilo vyšetrovaciu komisiu na zistenie príčin výbuchov. Ako sa dalo čakať, v komisii nemá účastníka Rusko, hoci Gazprom je spolumajiteľom plynovodu. Je to podobný prípad ako vo vyšetrovacej komisii na zistenie príčiny pádu malajzijského lietadla MH17 v júli roku 2014. Výsledok bude pravdepodobne rovnaký. Komisia bude pátrať roky, ale vinníka nezistí.

Krajiny NATO medzitým pracujú na dodávkach amerického drahšieho bridlicového plynu do Európy. Výbuchy v mori vyradili európsky priemysel ako konkurenta Ameriky, európske domácnosti budú platiť dvojnásobné a vyššie faktúry za energiu, aspoň polovica sumy z faktúr pôjde Američanom. Vojna na Ukrajine sa rozširuje na Európu, zatiaľ formou medzinárodného terorizmu. Mnoho Slovákov stratí zamestnanie a slovenské domácnosti budú platiť za energie (a kúrenie) omnoho viac, pretože Američania sa neštítia ničiť konkurenciu hoci aj terorizmom. Európska únia je natoľko pod americkou čižmou, že sa neodváži poukázať ani na samozrejmosti, aby náhodou Spojené štáty neurazila.

Použitie jadrových zbraní

Americké a európske médiá čoraz viac začínajú písať o údajne pripravovanom ruskom použití jadrových zbraní na Ukrajine. Použitie jadrových zbraní na Ukrajine Rusko nepripravuje, okrem nepravdepodobného prípadu, že by na Ukrajinu prišli vojská NATO. Nie je to ani v jeho záujme. Nech vojna skončí akokoľvek, Rusko bude musieť žiť vedľa Ukrajiny a nechce zanechať vo vzájomných vzťahoch boľavé miesto v podobe použitia jadrových zbraní. Použitie jadrových zbraní na Ukrajine Rusko vojensky nepotrebuje, všetky svoje záujmy je schopné dosiahnuť konvenčnými zbraňami.

Písanie západných (vrátane verejných slovenských) médií o ruskom použití jadrových zbraní na Ukrajine sa podobá skôr na prípravu verejnej mienky, aby zhltla ďalšie klamstvo, tentoraz o ruskom použití jadrových zbraní na Ukrajine. Západ potrebuje očierniť Rusko viac než inokedy. Zvyšujúce sa ceny energií budú vyháňať ľudí do ulíc proti politike Západu, ktorá stojí za zvyšovaním.

Za mesiac (8. novembra) budú v USA čiastočné voľby do Kongresu. Ak Republikáni získajú väčšinu v oboch komorách, prezident Biden nemusí získať súhlas pre financovanie svojej vojny na Ukrajine a čo je horšie, Republikáni sa vyhrážajú zahájením procesu odvolania Bidena (impeachment). Biden a americký deep state (hlbinný štát) teraz zúfalo potrebujú odpútať pozornosť verejnosti na niektorú dramaticky inú tému. Prieskumy verejnej mienky v USA totiž predpovedajú šialený prepad Demokratov.

Poznajúc Američanov, nemožno vylúčiť ani jadrový výbuch v ukrajinskom meste, ktorý spôsobia Američania, ale obvinia z neho Rusov. Po amerických megaklamstvách možno niečo také vylúčiť? Menujem niektoré, už dokázané. Objavenie údajných pozabíjaných Albáncov v obci Račak v Kosove v roku 1999, nasledovalo bombardovanie Juhoslávie. Tvrdenia o zbraniach hromadného ničenia v Iraku v roku 2003, nasledovala vojna proti Iraku. Ďalej použitie chemických zbraní v Sýrii vojakmi prezidenta Assada v prebiehajúcej vojne, údajné ruské bombardovanie mesta Kramatorsk na Ukrajine v minulom roku (úlomky raketového granátu potvrdili ukrajinský pôvod) a najnovšie výbuchy na plynovode Severný potok (zatiaľ veľmi pravdepodobný americký pôvod). Scenáre môžu byť rôzne. Napríklad vybuchne taktická jadrová nálož v ukrajinskom meste podľa možnosti s prevažne ruskohovoriacim obyvateľstvom a celá západná tlač obviní Rusov. Do vyšetrenia výbuchu Rusov nepripustia. Američania dostanú dôvod použiť jadrové zbrane proti Rusku a už to pôjde. Na prvé použitie jadrovej zbrane proti Rusku (dokonca už počas letu rakety) Rusi odpovedia ešte väčšou raketou proti krajine odpálenia. Ďalej rozmýšľať zatiaľ nie je potrebné ani možné.

Priebeh vojny

Vojna na Ukrajine začala ako „špeciálna vojenská operácia“ a ruské vedenie zrejme predpokladalo, že operácia sa rýchle skončí. Ruská armáda zakrátko obkolesila Kyjev, ale tam sa zasekla. 40-miliónovú krajinu išla poraziť s 200-tisíc vojakmi. Generalita si uvedomila, že Kyjev neovládne a radšej celý zbor ustúpil na východ krajiny, na Donbas. Aj tam išla operácia pomaly, aj keď predsa len vpred. Ale stalo sa symptomatickým, že armáda nebola schopná až doteraz vytlačiť ukrajinskú armádu ďalej od mesta Doneck. Ukrajinci sú len asi 10 km od Donecka, denne ostreľujú mesto vrátane civilných štvrtí a denne v meste zomrie niekoľko civilistov. Prechod k štandardným metódam vojny bol dialektickým procesom lúčenia sa ruského vojenského velenia s ilúziami o prechádzke lesom a rastom presvedčenia verejnosti, že bez väčšej armády Ukrajinu nemožno poraziť. Zásadnú úlohu zohrali aj dodávky zbraní z celého NATO ukrajinskej armáde. Európske štáty, vrátane Slovenska, už nemajú ťažké zbrane ani na riadnu vlastnú obranu.

Stojí za zmienku, že ukrajinská armáda so západnými zbraňami nemá technickú prevahu nad ruskou armádou. Ruské rakety a granáty letia presne na cieľ, ktorý im odhalí dron. Drony používajú aj nižšie jednotky. Vládu vo vzduchu má stále ruské letectvo. Nie div. Ruské zbrane nadväzujú na stáročnú

tradíciu ruských zbrojárov. Sovietsky tank T-34 bol najlepším tankom II. svetovej vojny, kaťuše znamenali prelom vo vojnových zbraniach, sovietske stíhačky sa vyrovnali nemeckým. Ruská armáda sa môže oprieť o vlastenecké obyvateľstvo najrozľahlejšej krajiny s najväčším prírodným bohatstvom na svete (35 % všetkého svetového prírodného bohatstva).

V septembri uskutočnila Ukrajina protiofenzívu. Skôr malú časť strateného územia získala naspäť, ale protiofenzíva viazne. Prezident Zelenský sa môže sťažovať na pomalý postup protiofenzívy rovnako ako Donbasania na postup ruskej ofenzívy. Rusko vyhlásilo čiastočnú mobilizáciu. Mobilizácia privedie do armády 300 tisíc mužov. Ruské televízie prinášajú reportáže z výcviku odvedencov. Mobilizácia zmierni nepomer počtu ukrajinských a ruských vojakov hoci ich stále nevyrovná, Ukrajina bude mať prevahu. Na Donecku, Lugansku a v dvoch oblastiach prebehli referendá o vstupe do Ruskej federácie. Úplná väčšina sa vyslovila za vstup. Podľa vyjadrení voličov, sľubujú si od vstupu aj lepšiu obranu pred ukrajinskou delostreľbou. Počet obyvateľov Ruska sa tak zvýšil na 150 miliónov a zväčšilo sa aj územie.

Na ukrajinskom bojisku prebieha zaujímavá šachová partia. Náčelníkom ukrajinského generálneho štábu je generál Zalužnyj, náčelníkom ruského generál Gerasimov. Na gen. Zalužného už spustila západná tlač chvály, ale zazneli aj slová uznania v ruských televíznych diskusiách. Z novinových rozhovorov gen. Zalužného vyplýva, že pri štúdiu na vysokej vojenskej škole sa venoval teoretickým prácam gen. Gerasimova, ktorého uznáva. Na Ukrajine teraz prebieha zápas dvoch armád, jednej velí gen. Zalužnyj, druhej gen. Gerasimov. Prinajmenšom gen. Zalužnyj vysoko hodnotí gen. Gerasimova, ale chce nad ním vyhrať.

Slovensko, Maďarsko – rozdiel

Podľa prieskumu, v ktorom účinkovala aj Slovenská akadémia vied, väčšina Slovákov, konkrétne 52 %, si želá víťazstvo Ruska na Ukrajine. Naproti tomu slovenská vláda a prezidentka ako len môžu sa stavajú na stranu Ukrajiny. Aj zahraničná tlač si všimla, že dodávame Ukrajine viac zbraní než by sa od krajiny ako je Slovensko požadovalo. Taktiež vyjadrenia slovenského premiéra Hegera, prezidentky Čaputovej a ministra obrany Naďa sú nadpriemer protiruské. Ekonomicky za to nič nedostávame, skôr naopak. Sme na 100 % odkázaní na ruský plyn a teraz sme od neho takmer úplne odstrihnutí. Náš priemysel bude upadať, inflácia stúpať. Politicky nás Rusko zaradilo na zoznam nepriateľských štátov.

V takej situácii mnohým ľuďom bije do očí odlišná politika Maďarska, najmä predsedu vlády Viktora Orbána. Orbán sa dokázal dištancovať od protiruskej politiky EÚ, udržiava s Ruskom pragmatické vzťahy a svojou politikou získava politicky aj ekonomicky. Maďarsko dostáva najlacnejší plyn z Ruska (cez Turecko) a teraz dokonca dostalo trojročný odklad platieb. Ruská spoločnosť stavia v Maďarsku atómovú elektráreň.

Krátka poznámka: Dzurindova vláda predala elektrárne talianskej spoločnosti Enel vrátane rozostavanej atómovej elektrárne Mochovce II. Enel nielenže nedokázal Mochovce dostavať, ale výrazne zdvihol náklady dostavby. Nakoniec radšej vrátil Mochovce Slovensku, každá slovenská vláda sa s nimi bude trápiť.

Pre mnohých Slovákov sa vynára otázka, prečo to Orbán dokáže a slovenský premiér nie. V odpovedi je mnoho subjektívnych faktorov, viažúcich sa na Orbána. Ale aj mnoho objektívnych. Maďarsko – pod Orbánovým vedením – je sebavedomý štát, ktorý na dejiny Uhorska pozerá ako na svoje dejiny. Dokáže preto aj priebežnú politiku robiť podľa hesla: Maďarsko na prvom mieste.

So Slovenskom je to, žiaľ, inak. Slovenský pohľad na Uhorsko ako na cudzí štát, ktorý nás len národne utláčal, nám ubral z národného sebavedomia, ktoré by sme teraz tak potrebovali pri obrane

súčasných záujmov. Rovnako na Československu vidíme len negatívne stránky. Teraz už aj na Mečiarových vládach, potom Ficových. Tak sa sami oberáme o celé svoje dejiny, ktoré by nám dali sebavedomie rozhodovať v aktuálnych situáciách podľa vlastných záujmov.

Zmeňme tento vlastný postoj. Nie sme tak slabí, za akých nás niektorí naši vydávajú. Potrebujeme spojencov, ale nie natoľko, aby nám spojenci určovali našu politiku. Čo aj čiastočná zmena politiky vyžaduje mocenskú oporu. Je jasné, že Európska únia, Spojené štáty a NATO nám ju pre zmenu politiky neposkytnú. Čiastočne nám ju môže poskytnúť Rusko, aspoň v miere, ako ju poskytuje Maďarsku. Ale predovšetkým musíme robiť vnútornú a zahraničnú politiku tak, aby sme boli politicky viac sebestační. Podľa aprílového prieskumu len asi štvrtina mužov by bola ochotná v prípade konfliktu brániť Slovensko (konkrétne 27,5 %). Je to hanba pre politiku posledných vlád. Rozhádaná slovenská verchuška nemôže inšpirovať Slovákov k obrane vlastnej krajiny.

Pred Slovenskom stojí dilema: buď upevniť vlastnými rukami vládu nad svojou krajinou alebo upadnúť do ešte väčšej závislosti na cudzej moci. V druhom prípade by naše dejiny pokračovali síce formálnou nezávislosťou, ale ešte väčšou faktickou závislosťou.

To je výzva pre súčasné generácie.

ZDROJ